



Extra Europa Nieuwsbrief

Ria Oomen-Ruijten
Grensarbeid - Verordening 883/2004



April 2010, Ria Oomen-Ruijten is lid van het Europees Parlement voor het CDA

Beste mensen,

Limburg ligt in het hart van Europa. Er zijn meer buitengrenzen dan grenzen met Nederland. De Limburger woont en werkt op en over de grens. De Limburger leeft in Europa!

Dit geeft helaas vaak problemen met belastingen en sociale voorzieningen. Europa kan en moet hiervoor oplossingen bieden. Zolang ik als volksvertegenwoordiger actief ben, ben ik begaan met het wel en wee van grensarbeiders.

Alle grensarbeiders, veel leven er in Limburg, maar ook Brabant, Zeeland, Gelderland, Drenthe en Groningen hebben met deze problematiek te maken. Veel inwoners van Duitsland en België werken of hebben gewerkt in Nederland. Uit de Emigratiemonitor 2009 blijkt bovendien dat 37 procent van de Nederlanders serieus na denkt over een verhuizing naar het buitenland. Gezien mijn afkomst en de verantwoordelijkheid die ik als volksvertegenwoordiger wil dragen heb ik de grensarbeider als prioriteit in mijn politieke werkzaamheden gesteld.

Woon- en arbeidsemigratie is onmogelijk zonder de sociale zekerheidsstelsels te coördinatie. Al vanaf 1958 worden de socialenstelsels gecoördineerd door de Europese Unie. Er is *geen* sprake van harmonisatie van de stelsels.

Elke lidstaat heeft zijn eigen sociaalzekerheidsstelsel. Uiteraard



mag de inrichting van dit stelsel niet in strijd zijn met de gelijk behandeling van mannen en vrouwen. Ook mag er geen onderscheid gemaakt worden op grond van nationaliteit. Om het vrij verkeer van personen mogelijk te maken wordt er gecoördineerd via Europese Verordeningen. Vanaf 1971 vindt de coördinatie plaats door middel van Verordening 1408/71.

Deze Verordening waarborgt dat bepaalde uitkeringen meeneembaar resp. exporteerbaar zijn. Een zeer belangrijk beginsel is dat opgebouwde rechten door andere lidstaten erkent en overgenomen moeten worden.

Coördineren - bruggen bouwen - is zeer ingewikkeld, omdat de meeste lidstaten hun eigen sociale zekerheidsstelsel regelmatige herstructureren. Ook heeft het Hof van Justitie zeer veel uitspraken gedaan over de toepassing van de coördinatieverordening.

De coördinatie van sociale zekerheden is dus constant aan veranderingen onderhevig. In 2004 hebben we in Europa besloten dat de coördinatieverordening uit 1971 gemoderniseerd moest worden. Dat heeft geresulteerd in jaren lange onderhandelingen en aanpassingen. Dit is uiteindelijk in

de nieuwe Verordening 883/2004 vastgelegd die op 1 mei 2010 in werking treedt.

Ik krijg veel vragen van mensen over grensoverschrijdend wonen en werken. Daar waar mogelijk is wil ik altijd adviseren. Vaak is uitleg van de regels voldoende. Soms kunnen we weinig doen omdat bevoegdheden op nationaal niveau liggen. Soms kunnen we de Verordening amenderen of aansturen op bilaterale overeenkomsten.

Een van de fundamenteën van Europa is vrij verkeer van personen. Verordening 883/2004 is essentieel voor het vrij verkeer van personen.

Grensarbeiders en grensbewoners zijn echte Europeanen die zich niet laten remmen door binnengrenzen en de mogelijkheden aangrijpen die hen geboden worden. In deze speciale nieuwsbrief wil ik iedereen die geconfronteerd wordt met de grensoverschrijdende problematiek, informeren over de nieuwe coördinatieverordening 883/2004. Ik wil benadrukken dat ik altijd open blijf staan voor vragen over deze Verordening en zal adviseren waar dit mogelijk is.

Tot slot en met enige trots: mijn adviseur Ger Essers heeft een zeer toegankelijke pocket geschreven over de nieuwe Vo. 883/2004. Zie hiervoor:

www.futd.nl/sociale_zekerheid/index.html

Hartelijke groet,

Ria Oomen-Ruijten

De Verordening is er voor iedereen: dilemma's'.

Door mijn jarenlange ervaring met burgers, die grensoverschrijdend wonen en/of werken, weet ik dat het vele verschillende gevallen betreft.

Het kunnen Duitse en Belgische grensarbeiders zijn, die in Nederland werken. Nederlanders die naar Duitsland en België verhuizen en in Nederland blijven werken. Nederlanders, die in een andere lidstaat gaan werken én wonen, Nederlanders, die na hun pensionering in een andere lidstaat gaan wonen.

Er zijn dubbelgepensioneerden met een Nederlands pensioen én een buitenlands pensioen. Deze kunnen zowel in Nederland als buiten Nederland wonen.

Er zijn ook Nederlanders die verliefd worden op een burger uit een andere lidstaat en om die reden verhuizen of hun partner naar Nederland halen. Steeds meer studenten gaan in een andere lidstaat gaan studeren.

Dan niet te vergeten, de Nederlanders die in een andere lidstaat gebruik willen maken van medische zorg. Een groot aantal personen wordt door hun Nederlandse werkgever in een andere lidstaat gedetacheerd (expats). Steeds meer mensen werken gelijktijdig in meerdere landen. Al deze menselijke situaties moeten geregeld worden door Verordening 883/2004. Bij elk artikel van de Verordening zie ik een voor mij bekend persoon of familie. Coördineren is mensenwerk

Vaak sta ik voor moeilijke dilemma's. Wat een voordeel is voor de ene groep, is een nadeel voor de andere groep.

Ik kan niet roepen dat zowel de Belgische, Duitse als Nederlandse grensarbeiders, ongeacht waar zij wonen of werken, allemaal een

Nederlandse werkloosheidsuitkering moeten krijgen omdat deze hoger is dan de Belgische of Duitse uitkering. Uiteraard moet ik ook de belangen van de Nederlandse verzorgingsstaat bewaken. "Cherry picking" en sociaalzekerheid toerisme moet voorkomen worden. De Verordening dient om het vrij verkeer van werknemers en personen mogelijk te maken. Een burger, die van dit recht gebruik maakt kan nog al eens met een voordeel of nadeel geconfronteerd worden. Gezien de zeer grote verschillen in de 27 socialezekerheidsstelsels is het welhaast onmogelijk om dit door middel van een Verordening 'neutraal' te laten verlopen.

Het Hof van Justitie accepteert dat woon- en arbeidsmigratie afhankelijk van de situatie al eens met een voordeeltje dan wel nadeeltje gepaard gaat. Zo is het beëindigen van de AOW-verzekering (inwonersverzekering) in het geval iemand Nederland verlaat en niet nog in Nederland blijft werken, niet in strijd met het Europees recht. Dat de Nederlandse wetgeving vervolgens de mogelijkheid biedt om zich voor beperkte tijd nog vrijwillig te verzekeren is een nationaal exit voordeel.

Wel zou het in strijd zijn met het Europees recht, indien een in Duitsland, België, Polen wonende werknemer - die in Nederland werkt - niet AOW verzekerd zou zijn. In dit soort gevallen mag er geen woonplaatsseis (uitsluiting) gesteld worden. Er zou daardoor ongelijke behandeling op de werkvloer plaatsvinden.

Nationaliteit speelt bijna geen rol meer.

Verordening 883/2004 geldt voor alle inwoners van de lidstaten ongeacht hun nationaliteit. Voor derdelanders - niet EU-burgers - geldt voorlopig nog de oude Vo. 1408/71.

De Verordening kent geen rechten toe op grond van nationaliteit. Zo kan het Nederlandse UWV aan een Duitser die in Nederland woont en altijd als grensarbeider vanuit Nederland in Duitsland heeft gewerkt bij werkloosheid niet zeggen: 'U hebt geen recht op een Nederlandse WW-uitkering. Vraag uw uitkering maar aan in Duitsland'.

Er mag ook *geen* onderscheid gemaakt worden tussen Belgen en Nederlanders, die vanuit België als collega's bij een Nederland bedrijf hebben gewerkt en (samen) werkloos worden.

Zij hebben recht op een Belgische werkloosheidsuitkering *alsof* zij altijd in België sociaal verzekerd zijn geweest. Het Europees recht staat niet toe dat de Belg recht zou hebben op een Belgische uitkering en de Nederlander op een Nederlandse uitkering.

De nationaliteit speelt *wel* een rol als het gaat om het recht om in een andere lidstaat te werken. Wanneer een echtpaar, waarvan de man de Nederlandse nationaliteit heeft en de vrouw de Canadese nationaliteit heeft naar Brussel verhuisd, dan mogen beide echtgenoten in België werken. Echter, wanneer een in Aken legaal wonende Indiase kok in Vaals wil werken, dan heeft zijn Nederlandse werkgever een tewerkstellingsvergunning nodig.

Zonder coördinatie zou het vrij verkeer van personen een sociale catastrofe leiden.

Stelt u zich een werknemer voor, die eerst 27 jaar in Nederland verzekerd is geweest, en daarna in Duitsland gaat werken. De werknemer overlijdt na 3 jaar werken in Duitsland. Zijn weduwe komt op grond van de Duitse wetgeving *niet* in aanmerking voor een Duitse nabestaandenuitkering (opbouwverzekering), omdat de overledene *geen* vijf jaar (wachttijd) in Duitsland verzekerd is geweest. In Nederland bestaat er op grond van de Nederlandse wetgeving *geen* aanspraak op een uitkering, omdat de overledene op het moment van overlijden *niet* Anw-verzekerd was. Er bestaat op grond van het Nederlandse én Duitse nationale recht *geen* aanspraak op een Nederlandse respectievelijk Duitse nabestaandenuitkering. En dat terwijl de werknemer 30 jaar verzekerd is geweest in Europa!

De oude en de nieuwe coördinatieverordening voorkomen dat in dit soort tragische gevallen er *geen* enkele nabestaandenuitkering wordt toegekend. Door samenstelling c.q. wederzijdse erkenning van tijdvakken van verzekering wordt het recht op een Duitse nabestaandenuitkering geopend. Nederland moet doen *alsof* de grensarbeider op het moment van overlijden verzekerd was voor de Anw. Dankzij de coördinatieverordening 883/2004 bestaat de aanspraak op zowel een gedeeltelijke Nederlandse als een gedeeltelijke Duitse nabestaandenuitkering.

Zou er niet gecoördineerd worden door Europa dan zou de weduwe van deze migrerende werknemer of grensarbeider *geen* enkel recht hebben op een uitkering. Het vrij

verkeer van personen zou dan een volstrekt lege luchtballon zijn.

Grenseffectrapportage: een must

Ik ben van mening dat onze CDA-inzet voor migrerende werknemers en grensarbeiders gecontinueerd en gecoördineerd moet worden.

Niet alleen in Brussel maar ook in Den Haag. Ik blijf benadrukken dat er in Den Haag bij alle wetsvoorstellen een grenseffectrapportage moet plaatsvinden. Zo kunnen we op voorhand problemen van nieuwe wetgeving vaststellen en toetsen aan de praktijk.

Het Europa van de burgers is respect hebben voor die burgers, die gebruik maken van het vrij verkeer van personen. Wat voor Den Haag geldt moet ook voor Brussel en Berlijn gelden.

De Verordening gaat niet over belastingheffing.

Het EG-verdrag maakt het niet mogelijk om de belastingheffing op Europees niveau te coördineren. Dat betekent dat het voorkomt dat de belastingheffing en premieheffing niet sporen. Dat kan zowel voordelen als nadelen hebben.

Zo kan het voorkomen dat een gepensioneerde in zijn woonland belast wordt en in Nederland zijn zorgbijdragen betaalt.

Als het woonland de zorg financiert via de belasting dan is er sprake van dubbele heffingen.

Het omgekeerde kan ook het geval zijn. Er geldt wel dat de belastingverdragen niet in strijd met het Europees recht mogen zijn. Het is van belang dat burgers, die geconfronteerd worden met belastingverdragen die het vrij verkeer belemmeren, procederen. Uiteindelijk zal het Hof van Justitie beoordelen of er sprake is van het belemmeren van het vrij

verkeer van personen. Een groot aantal burgers in de Euregio hebben, die gedaan. Moedige mensen.

Aanwijsregels sociale zekerheid: een geslaagde vereenvoudiging.

Een persoon kan slechts in *één* land sociaal verzekerd worden.

Dit in tegenstelling tot de belastingheffing, die gesplitst geheven kan worden. Men kan niet kiezen waar men belasting dan wel sociale premies betaalt.

De hoofdregel is dat men sociaal verzekerd wordt in de lidstaat waar men werkt (werklandbeginsel). Dankzij de Verordening blijft men in het werkland sociaal verzekerd als men niet meer dan 25% van de arbeidstijd/inkomen in zijn woonland werkt. Het moet dan wel gaan om één werkgever. Dit geldt ook voor chauffeurs in het internationaal beroepsgoederenvervoer.

Er geldt in dit soort gevallen wel dat men voor alle werkzaamheden, die men niet in het werkland uitvoert, er vanaf de eerste dag belasting betaalt moet worden in het woonland.

Werkt men voor twee verschillende werkgevers, waaronder een werkgever in zijn woonland, dan wordt men ongeacht het aantal uren altijd sociaal verzekerd in zijn woonland.

Voor ambtenaren gelden er uitzonderingen. Werkt men een paar uur naast zijn uitkering/pensioen dan wordt men verzekerd in het werkland. Men wordt dan behandeld als werknemer.

Meer informatie over de verzekeringsplicht kan men verkrijgen bij de Bureaus voor Belgische dan wel Duitse Zaken

▪ www.svb.nl/bdz

- www.svb.nl/bbz
 - www.grensinfopunt.nl
- de Duitse Krankenkasse of de Belgische Rijksdienst voor Sociale zekerheid (RSZ)
- www.onssrszls.fgov.be
- Voorkom dat u in het verkeerde land sociaal verzekerd bent.

Sociale zekerheid inactieve personen (gepensioneerden): keuzerecht medische zorg.

Iemand die niet (meer) werkt - een gepensioneerde of een arbeidsongeschikte - is sociaal verzekerd in zijn woonland. Dat geldt ook voor de gezinsleden. Soms kan men zich laten vrijstellen van de verzekeringsplicht door het woonland. Een gepensioneerde met een uitkering/pensioen uit een andere lidstaat dan zijn woonland, heeft recht op medische verstrekkingen in zijn woonland. Deze zorg wordt bekostigd door het pensioenland. Ter bekostiging van de zorg heft het pensioenland bijdragen voor deze zorg. Men kan *niet* kiezen waar men zijn zorgbijdragen wil betalen.

Dankzij mijn amendement wordt in de nieuwe Vo. 883/2004 geregeld dat Nederlandse gepensioneerden, die hun zorgbijdragen in Nederland (CVZ) betalen, het recht krijgen om een medische behandeling te ondergaan in Nederland. De reden waarom ik dit amendement destijds hebt ingediend is van humanitaire aard.

Dankzij het amendement wordt het mogelijk dat een naar Spanje, Duitsland, Frankrijk enz. verhuisde gepensioneerde leraar in het geval van borstkanker, de mogelijkheid krijgt om zich te laten behandelen in Nederland. Dat geldt ook voor een in Portugal, België enz. wonende gepensioneerde, die prostaatcancer heeft.

Ik vind dat deze gepensioneerden het recht hebben om terug te keren Nederland (pensioenland) waar hun naaste familie woont, waar zij wellicht eerder behandeld zijn voor hun ziekte en waar zij (psychische) hulp krijgen in hun moedertaal.

Ik verwacht niet dat er door de gepensioneerden in Italië, Spanje enz. massaal gebruik zullen maken van het zgn. keuzerecht. Men komt niet voor een griepje naar Nederland. Ik denk dat dit ook geldt voor de gepensioneerden, die in België en Duitsland wonen alwaar de gezondheidszorg van kwalitatief hoog niveau is.

Het keuzerecht leidt niet tot aanzienlijke hogere kosten. Immers als gevolg van de invoering van het keuzerecht is de vergoeding, die Nederland moet betalen aan de woonlanden van de gepensioneerden lager. Ook heeft Nederland de mogelijkheid om, indien noodzakelijk, een hogere zorgbijdrage te heffen (aanpassing woonlandfactor).

Het CVZ en AGIS zullen er zorg voor dragen dat alle verdragsgerechtigden tijdig worden geïnformeerd over de wijzigingen die de nieuwe Verordening bevat en in het bijzonder over het recht op zorg in Nederland en hoe dit valt in te roepen.

Zie t.z.t:

- www.cvz.nl
- www.agisweb.nl/Buitenland

Coördinatie werkloosheid: het arrest Miethe wordt *niet* meer toegepast.

In de oude verordening 1408/71 was bepaald dat een grensarbeider, die volledig werkloos werd, aanspraak had op een werkloosheidsuitkering uit zijn

woonland *alsof* hij daar sociaal verzekerd was geweest. Dit was en is de hoofdregel in Vo 883/2004.

Bij hoge *uitzondering* werd het arrest Miethe toegepast. Een grensarbeider, die kon aantonen dat hij in het woonland geen persoonlijke en sociale bindingen had, kon aanspraak maken op een werkloosheidsuitkering uit het voormalig werkland.

In de praktijk leidde dat ongewild tot een ongewenst en 'verboden' onderscheid op basis van nationaliteit.

In de conceptverordening van de Europese Commissie werd voorgesteld om *alle* grensarbeiders recht te geven op een werkloosheidsuitkering uit het voormalig werkland.

Heel veel lidstaten verzetten zich tegen de export van werkloosheidsuitkeringen. Ook voelen de lidstaten niets voor het keuzerecht (cherry-picking). Dat zou er toe leiden dat bijna alle inkomende én uitgaande grensarbeiders aan de Nederlands-Duitse/Belgische grens zouden kiezen voor een Nederlandse werkloosheidsuitkering.

Dat alles heeft er toe geleid dat in Vo. 883/2004 is geregeld dat elke grensarbeider ongeacht zijn nationaliteit bij volledige werkloosheid aanspraak heeft op een werkloosheidsuitkering uit zijn woonland *alsof* hij daar sociaal verzekerd zou zijn geweest. Grensarbeiders krijgen wel de mogelijkheid om zich bij het arbeidsbureau in het voormalig werkland in te laten inschrijven als werkzoekende.

Bij terugverhuizen naar het voormalig werkland kan men zijn woonlanduitkering 3 maanden 'meenemen'. Er bestaat daarna geen recht meer op een uitkering uit het voormalig werkland.

Mijn opvatting is dat grensarbeiders, die bijvoorbeeld langer dan 5 of 10 jaar verzekerd zijn geweest in het werkland, het keuzerecht zouden moeten hebben.

Gezinsleden van Nederlandse grensarbeiders

In de oude verordening 1408/71 stond vermeld wat Nederland verstond onder gezinsleden, te weten: kinderen tot 18 jaar. Deze definitie is niet meer vermeld in de nieuwe verordening. Er geldt dan naar mijn opvatting - waarmee VWS het niet eens is - de definitie zoals zij staat in artikel 1, onder 1, te weten: minderjarige kinderen en meerderjarige kinderen, die recht op *onderhoud* hebben. In het Nederlandse Burgerlijk Wetboek staat dat ouders een onderhoudsplicht hebben tot 21 jaar (art. 1:395a BW).

Voorbeeld, een gezin woont in Nederland. De vader werkt in Duitsland resp. België en de moeder werkt niet. In dit soort gevallen geldt dat studerende kinderen naar mijn opvatting tot 21 jaar recht hebben op ZVW/AWBZ-verstrekingen ten financiële laste van Duitsland resp. België. Deze studerende kinderen hoeven in Nederland geen wettelijke Zvw-premie te betalen. Het is afwachten op een uitspraak van de rechter. Het uiteindelijk oordeel zal gegeven worden door het Europees Hof van Justitie in Luxemburg.

Dubbelgepensioneerden: heffing ZVW/AWBZ-premies?

Een dubbelgepensioneerde is een gepensioneerde met pensioenen of uitkeringen uit twee lidstaten. Deze personen hebben aanspraak op medische zorg in hun woonland. Wanneer een

dubbelgepensioneerde in Nederland woont dan is het de vraag hoe de ZVW/AWBZ-premies geheven moeten worden. Het gaat dan om een persoon met een Nederlandse AOW-uitkering plus bijvoorbeeld een Duitse Rente of Belgische rustpensioen. Artikel 30 van de toepassingsverordening 987/2009 bepaalt dat Nederland dan volgens de Nederlandse wetten regelgeving over de som van de pensioenen de ZVW/AWBZ-premies mag heffen. Als men artikel 30 van Vo 987/2009 als een apart heffingsartikel voor dubbelgepensioneerden beschouwt - niet gekoppeld aan artikel 30 van Vo. 883/2004 - dan mag men slechts over bepaalde pensioenen heffen. Onder *pensioenen* wordt dan verstaan: wettelijke pensioenen en die pensioenen die Nederland heeft aangemeld als pensioenen voor de toepassing van hoofdstuk ziekte van Vo. 883/2004. Hiertoe behoren wel prepensioenen/Vut-uitkeringen maar niet ouderdoms- en nabestaandenpensioenen, die worden uitbetaald door bedrijfs(tak)pensioen-fondsen. Dat betekent dat als een dubbelgepensioneerde een AOW-uitkering, een bedrijfspensioen plus een Duitse Rente of Belgische rustpensioen ontvangt, er over het Nederlandse bedrijfspensioen géén ZVW/AWBZ geheven mag worden. Dit Nederlandse belastingdienst is van mening dat dit op grond van artikel 5 en artikel 30 van Vo. 883/2004 wel mag.

Gezinsuitkeringen: bijna altijd het hoogste niveau

In een paar artikelen regelt de Vo 883/2004 de coördinatie van de gezinsuitkeringen. Het gaat dan om de kinderbijslag (AKW), de tegemoetkoming ouders gehandicapte kinderen (TOG), het kindgebondenbudget (KGB) en de kinderopvangtoeslag

(KOT). Studiefinanciering wordt *niet* als een gezinsuitkering beschouwd. De Verordening regelt welke lidstaat met *voorrang* de gezinsuitkeringen moet betalen en welke lidstaat daarna *aanvullend* moet uitbetalen.

In een aantal situaties bestaat er geen (aanvullend) recht op gezinsuitkeringen op grond van de verordening, te weten:

1. Het gezin woont in Duitsland en beide ouders werken in Nederland. Op grond van Vo. 883/2004 bestaat er enkel recht op Nederlandse gezinsuitkeringen. Wanneer er *geen* recht meer bestaat op Nederlandse kinderbijslag, die kinderen zijn dan 18 jaar, dan ontstaat er wel recht op Duitse kinderbijslag. Niet op grond van Vo. 883/2004 maar op grond van de Duitse wetgeving. Dit vaak in combinatie met Nederlandse of Duitse studiefinanciering

2. Het gezin woont in België en beide ouders werken in Nederland. Op grond van Vo. 883/2004 bestaat er enkel recht op Nederlandse gezinsuitkeringen. Wanneer er *geen* recht meer bestaat op Nederlandse kinderbijslag, die kinderen zijn dan 18 jaar, dan ontstaat er wel recht op Belgische kinderbijslag. Niet op grond van Vo. 883/2004 doch op grond van de Belgische wetgeving. Dit vaak in combinatie met Nederlandse of Vlaamse studiefinanciering

3. Het gezin woont in Nederland en beide ouders werken in België of Duitsland. Op grond van Vo. 883/2004 bestaat er géén recht op Nederlandse gezinsuitkeringen. Op grond van de Nederlandse wetgeving bestaat er wel recht op de Nederlandse kinderopvangtoeslag

De strenge logica van Vo. 883/2004 - de toepassing van het werklandbeginsel - verbiedt het lidstaten niet om aanvullend op de Verordening toch gezinsuitkeringen uit te betalen. Als Europarlementariër voor het CDA juich ik dit soort aanvullende regelingen voor gezinnen toe. Het is prima als lidstaten hiaten repareren.

Veranderingen de coördinatie bij arbeidsongeschiktheid tussen Nederland & België

Onder Vo 1408/71 was het zo dat een in Nederland wonende grensarbeider, die in België werkte. Bij volledige arbeidsongeschiktheid alleen recht had op een Belgische arbeidsongeschiktheidsuitkering. Een inwoner van België die grensarbeider in Nederland werkte, had bij volledige arbeidsongeschiktheid alleen recht had op de volledige Nederlandse WIA-uitkering.

In de nieuwe Vo 883/2004 wordt de pro ratamethode toegepast.

Een grensarbeider, die bijvoorbeeld eerst 10 jaar in België heeft gewerkt heeft en daarna 10 jaar werkt in Nederland en dan arbeidsongeschikt wordt, heeft aanspraak op 10/20 van de Belgische arbeidsongeschiktheidsuitkering plus 10/20 van de Nederlandse arbeidsongeschiktheidsuitkering. De som van beide uitkeringen man bruto niet lager zijn dan de volledige Nederlandse arbeidsongeschiktheidsuitkering

Een grensarbeider, die eerst 10 jaar in Nederland heeft gewerkt heeft en daarna 10 jaar in België werkt en dan arbeidsongeschikt wordt, heeft recht op 10/20 van de Nederlandse

arbeidsongeschiktheidsuitkering plus 10/20 van de Belgische arbeidsongeschiktheidsuitkering. De som van beide uitkeringen man bruto niet lager zijn dan de volledige Belgische arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Deze methode noemt men de pro rata methode. In een aantal gevallen leidt dit tot een hoger bruto of hoger netto uitkeringsniveau. België en Nederland hanteren verschillende arbeidsongeschiktheidscriteria. Ook verschillen de wachttijden (België 12 maanden en Nederland 104 weken)

De pro ratamethode is echter zeer ingewikkeld. Laat u daarom goed adviseren.

Nabestaandenuitkeringen: moeilijke dossiers

Ik krijg ook vragen over de coördinatie van de nabestaandenuitkeringen. Dat is zeer ingewikkeld.

De uitvoeringsinstellingen (SVB, RVP en Rentenversicherung) passen de coördinatieregels vaak uitstekend toe.

Als het gaat om nabestaanden -en ouderdomsuitkeringen dan is er niet veel gewijzigd in de nieuwe verordening.

Een kwestie zal echter nog geregeld worden. Men moet dan denken aan een gezin, dat buiten Nederland woont en waarvan de vrouw heeft *geen* eigen inkomen heeft. Zij is via haar partner 'meeverzekerd' tegen ziektekosten in Nederland. Deze vrouw betaalt haar zorgbijdrage aan het CVZ mag zowel in haar woonland als in Nederland een medische behandeling ondergaan. Wanneer de man overlijdt, dan is het vaak zo dat de weduwe alleen een nabestaanden (bedrijfs)pensioen.

Als er *geen* recht bestaat op een

Anw-uitkering, dan wordt de inschrijving bij het CVZ beëindigd en zal de weduwe zich in haar woonland moeten gaan verzekeren. Wordt de weduwe 65 - zij ontvangt dan een AOW-uitkering, dan wordt zij weer ingeschreven bij het CVZ.

Dit probleem kan opgelost worden door niet alleen de wettelijke Anw-uitkering maar ook niet-wettelijke nabestaanden (bedrijfs)pensioenen op te nemen op bijlage V bijlage XI Vo. 883/2004.

Bij de eerstkomende wijziging van de Verordening zal ik dit voorstellen.

Afzien van splinterpensioenen

In artikel 50 van Vo. 883/2004 is naar mijn opvatting duidelijk geregeld dat een persoon kan afzien van zijn wettelijk ouderdomspensioen. In de praktijk komt het voor dat een grensarbeider bijna zijn hele loopbaan in bijvoorbeeld België resp. Duitsland heeft gewerkt. Hij kon tijdens zijn actieve periode een medische behandeling ondergaan in zowel Nederland als in zijn werkland (België resp. Duitsland). Wanneer hij met pensioen gaat en enkel en alleen een Duits resp. Belgisch ouderdomspensioen ontvangt, dan betaalt hij zijn ziektepremie in België resp. Duitsland.

Hij behoudt zijn keuzerecht, waardoor hij ook in België resp. in Duitsland een medische behandeling kan ondergaan. Ook heeft hij te zijner tijd aanspraak op het Duitse Pflegegeld en de Vlaamse zorguitkering. Wanneer deze enkelgepensioneerde een klein AOW-pensioen ontvangt - hij wordt dan dubbelgepensioneerde - wordt hij gewoon Nederlands ZVW/AWBZ-verzekerd en raakt hij zijn keuzerecht resp. zorguitkering kwijt.

In tegenstelling tot de oude Vo. 1408/1971 maakt Vo. 883/2004 het mogelijk om af te zien van de Nederland AOW-uitkering.

Vraag over grensoverschrijdend Vlaamse jobkorting & recht op dienstencheques

Schriftelijke vraag E-0876/10 d.d. 11 februari 2010 van Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Europese Commissie

Zowel op het federale als op het Vlaamse niveau bestaat er een jobkorting. Het gaat in feite om een vermindering van de belasting op het arbeidsinkomen van de werknemer. Jobkorting heeft ondermeer als doel het werk financieel aantrekkelijker te maken. De voorwaarden om recht te hebben op dit belastingvoordeel is dat de betrokken werknemer aan de Belgische personenbelasting is onderworpen en dat hij in het desbetreffende aanslagjaar belastbaar is in een gemeente die deel uitmaakt van het Vlaamse Gewest. Dit betekent in feite een woonplaatsvereiste. Dit geldt ook voor werknemers die wel in België onderworpen zijn aan de personenbelasting, maar er niet wonen. Zo zijn bijvoorbeeld Nederlandse grensarbeiders op grond van het bilateraal belastingverdrag tussen Nederland en België in de regel onderworpen aan de Belgische personenbelasting voor hun inkomsten uit arbeid. Toch wordt hen op grond van de vereiste dat men belastbaar moet zijn voor de gemeentebelasting in een gemeente van het Vlaamse Gewest, deze jobkorting geweigerd.

1. Inwoners van Vlaanderen hebben aanspraak op de zogenaamde fiscale jobkorting als zij in Vlaanderen wonen én werken.

Hebben Franse, Luxemburgse, Duitse en Nederlandse grensarbeiders, als zij in België belastingplichtig zijn en in Vlaanderen werken, ook recht op deze Vlaamse jobkorting? Geldt dit ook voor inwoners van Wallonië, die ooit gebruik gemaakt hebben van "het vrij verkeer van werknemers"?

2. In België kent men het systeem van opleidingscheques resp. dienstencheques.

Om in aanmerking te komen voor deze cheques moet men namelijk in een Belgische gemeente wonen. Hebben Franse, Luxemburgse, Duitse en Nederlandse grensarbeiders op grond van artikel 7 Vo. 1612/68 ook aanspraak op deze cheques?

Informatiebronnen

Europese informatiebronnen:

Informatie over de verordeningen Vo. 883/2004 & Vo. 987/2009 (basisverordeningen) en Vo. 988/2009 (toepassingsverordening) is te vinden op de website van de Europese Commissie. Zie <http://ec.europa.eu/social/> => wat doen we => mobility en <http://ec.europa.eu/social-security-coordination> FAQ - de nieuwe coördinatiegeregels.

TRESS is dé website over socialezekerheidscoördinatie.

TRESS staat voor Training European Social Security. Het is een website - in alle talen van de Unie - over de coördinatieverordeningen 1408/71 en 883/04 en hun toepassingsverordeningen. Op deze website vindt men ook de jurisprudentie van het Hof van Justitie (<http://curia.europa.eu>). Zie www.tress-network.org

Op de website van MISSOC (Mutual information system on

social protection) vindt men in de Duitse, Franse en Engelse taal een uitgebreid overzicht van de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte en Zwitserland.

Zie

<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=815&langId=nl>

EULisses is een nieuwe EU-webportal dat de bezoeker in zijn eigen taal eenvoudige toegang biedt tot de informatie over de sociale rechten en plichten van migrerende burgers in Europa op zowel het nationale als op het Europese niveau. EULisses verstrekt enkel informatie op het gebied van pensioenen. Doel van EULisses is om mensen informatie te geven over hun sociale rechten en plichten op Europees en op nationaal niveau. Er wordt antwoord gegeven op veel gestelde vragen.

Zie <http://ec.europa.eu/eulisses>

Ten behoeve van werknemers, die grensoverschrijdend willen gaan werken én werkgevers, die grensoverschrijdend willen gaan werven, is het EURES-project (European Employment Services) opgericht. Deze website - in alle talen - is zeer klantvriendelijk en geavanceerd.

Zie <http://ec.europa.eu/eures>

Nederlandse informatiebronnen:

De eerste publicatie in de Nederlandse taal over de nieuwe Vo. 883/2004: zie voor inhoud (140 pagina's.), prijs € 12,50 en bestelwijze:

www.futd.nl/sociale_zekerheid/ind_ex.html

Informatie over de grensoverschrijdende aspecten van de Nederlandse volksverzekeringen, de aanwijzregels (waar verzekerd) en de vrijwillige AOW/Anw kan men

vinden op de website van de Sociale Verzekeringsbank.

Zie www.svb.nl

Wanneer het de grensoverschrijdende aspecten van werknemersverzekeringen (ZW, WW en WIA enz.) betreft kan men terecht op de website van UWV. Zie www.uwv.nl/Internationaal

Dé infobron over de grensoverschrijdende aspecten van de Zvw/AWBZ is het College voor zorgverzekeringen (CVZ). Zie: www.cvz.nl en www.agisweb.nl/Buitenland

Voor grensarbeid Nederland ⇔ België ⇔ Duitsland kan men terecht op de website van de Brochures van het Bureau voor Duitse resp. Belgische Zaken. Zie: www.svb.nl/bdz en www.svb.nl/bbz.

Over grensarbeid Nederland ⇔ België ⇔ Duitsland vindt men brochures op de website: www.eures.info

Grensinfopunt is een vraaggestuurde wegwijzer van de Nederlandse overheid voor vragen over wonen, werken en studeren in Nederland, België en Duitsland. Zie www.grensinfopunt.nl/

Interessant zijn ook de brochures grensarbeid Nederland ⇔ België van de Benelux: www.benelux.be => publicaties => grensarbeiders. Voor grensarbeid Nederland ⇔ Duitsland kan men terecht bij www.grenzpendler.nrw.de

Voor emigratie: www.vkbanen.nl/volkskrantbanen/migratiewijzer

Bijeenkomsten:

Sittard 13 april 2010

Voor inwoners van België en Duitsland, die in Nederland werken of gewerkt hebben wordt er op 13 april 2010 in de aula van de Hogeschool Zuyd (HEAO), Havikstraat 5, 6135 ED Sittard een bijeenkomst gehouden. Aanvang 19.30 uur

Na een korte inleiding door Ria Oomen-Ruijten krijgt u de gelegenheid om algemene vragen te stellen aan:

- Ger Essers: Medewerker grensarbeid van Ria Oomen-Ruijten
- Jos Poukens: Dienst grensarbeiders van het Algemeen Christelijk Vakverbond België
- Frank Aarts: Stafmedewerker rechtspositie voor het in Duitsland geplaatst defensiepersoneel en hun gezinsleden
- Fred Schaper: Belastingadviseur Duits/Nederlandse belasting- en sociale verzekeringsproblematiek
- Kerstin van de Ven: Docente aan de Universiteit in Maastricht en als wetenschappelijk medewerker bij Metis notarissen Maastricht

Vaals 24 april 2010

Informatiedag voor Nederlands-Duitse grensarbeiders, zaterdag 24 april in de Kopermolen in Vaals.

Programma:

11:30 - 12:00 uur: Ontvangst.
12:00 - 12:15 uur: Welkomstwoord burgemeester Drs. R. van Loo.

12:15 - 12:30 uur: Toespraak door Sabine Verheyen (CDU-EVP), Europarlementariër.

12:30 - 12:45 uur: Toespraak door Ria Oomen (CDA-EVP), Europarlementariër.

13:00 - 13:45 uur: Toespraak over ziekteverzekeringen door Norbert Prümmer, AOK.

14:00-- 14:45 uur: Toespraak over praktijkervaringen door Heinz Jürgen Werner, Agentur für Arbeit /EURES.

15:00 - 15:45 uur: Toespraak over arbeidsrecht door Mr. Gabriele Hesen, Fachanwältin Handels- und Gesellschaftsrecht und Steuerrecht.

Aansluitend aan de voordrachten is er de gelegenheid om vragen te stellen. Er is ook een informatiemarkt

Info: N.vonWintersdorff@vaals.nl

Contactgegevens:

Kantoor: Europees Parlement
Bureau ASP 12E 103,
Wiertzstraat, B-1047 Brussel,

Tel.: +32 (0) 2 28 47863
GSM: +31 (0) 6 53 23 24 12
of +32 (0) 475 475 838;

Site: www.riaoomen.nl
Email: ria.oomen-ruijten@europarl.europa.eu

Medewerkers:
Hubert Beusmans,
Ger Essers,
Corianne vd Ligt,
Michel Beunen
en Jeroen Lenaers

